

Studiul 9: Păcatul, Evanghelia și legea

Sabat după-amiază, 23 mai

De memorat:

„Niciodată nu voi uita poruncile Tale, căci prin ele mă înviezi. Al Tău sunt: mântuiește-mă, căci caut poruncile Tale!”

Psalmii 119:93,94.

Fără îndoială, păcatul este cel mai mare obstacol al unei relații apropiate cu Dumnezeu. Păcatul nu doar că ne desparte de Dumnezeu (Isaia 59:2), dar ne și înșală, ne face rău, ne copleșește și, în cele din urmă, ne distruge. Lupta noastră cu păcatul și sinele este cea mai mare pe care o vom duce vreodată, cu implicații uriașe, chiar veșnice. Unii nu acordă importanță păcatului, pe ideea că face parte din viață. Până la urmă, e în natura umană să căutăm plăcerea. Dar oare tratăm păcatul cu ușurință pentru că societatea s-a obișnuit atât de mult cu el? Evităm subiectul păcatului, temându-ne că vom jigni pe cineva dacă îl indicăm precis, însă, în cele din urmă, cu cât alegem să ne simțim mai bine în compania păcatului, cu atât ne vom îndepărta mai mult de o relație sănătoasă cu Dumnezeu. Da, fiecare om păcătuiește, iar gândurile, motivațiile, acțiunile și cuvintele noastre îi rănesc pe alții, pe noi înșine și pe Dumnezeu. În final, păcatul ne distruge relația cu Dumnezeu, dar Dumnezeu ni S-a descoperit prin cunoașterea legii Sale, care pune în lumină păcatul din viața noastră.

În această săptămână, hai să explorăm motivul lui Dumnezeu de a ne da legea Sa, iar, în cazul în care cineva calcă legea și păcătuiește, ce sau cine poate contribui la refacerea relației cu Dumnezeu!

Distrageri și ispite

- 1. Citește despre ispitele lui Samson, în Judecătorii 14 și 16:1,4,16,17! Deși a fost chemat de Dumnezeu cu un scop precis, Samson L-a slujit în timp ce ceda ispitei. Ce ne învață deznodământul vieții lui?**

Judecătorii 14

- ¹ Samson s-a coborât la Timna și a văzut acolo o femeie din fetele filistenilor.
- ² Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale și a zis: „Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă.”
- ³ Tatăl său și mama sa i-au zis: „Nu este nicio femeie între fetele fraților tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă de la filistenii, care sunt netăiați împrejur?” Și Samson a zis tatălui său: „Ia-mi-o, căci îmi place.”
- ⁴ Tatăl său și mama sa nu știau că lucrul acesta venea de la Domnul: căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea filistenilor. În vremea aceea filistenii stăpâneau peste Israel.
- ⁵ Samson s-a coborât împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Când au ajuns la viile din Timna, iată că i-a ieșit înaintea un leu tânăr mugind.
- ⁶ Duhul Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în mână, Samson a sfâșiat pe leu cum se sfâșie un ied. N-a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse.
- ⁷ S-a coborât și a vorbit cu femeia aceea, și ea i-a plăcut.
- ⁸ După câțiva timp, s-a dus iarăși la Timna ca s-o ia și s-a abătut să vadă hoitul leului. Și iată că în trupul leului era un roi de albine și miere.
- ⁹ A luat mierea în mână și a mâncat-o pe drum; și când a ajuns la tatăl său și la mama sa, le-a dat și au mâncat și ei din ea. Dar nu le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului.
- ¹⁰ Tatăl lui Samson s-a coborât la femeia aceea. Și acolo Samson a făcut un ospăț, căci așa făceau tinerii.
- ¹¹ Cum l-au văzut, au poftit treizeci de tovarăși care au stat împreună

cu el.

¹² Samson le-a zis: „Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți ghici în cele șapte zile ale ospățului și dacă o veți dezlega, vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb.

¹³ Dar dacă n-o veți ghici, să-mi dați voi treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb.” Ei i-au zis: „Spune-ne ghicitoarea ta s-o auzim.”

¹⁴ Și el le-a zis: „Din cel ce mănâncă a ieșit ce se mănâncă, și din cel tare a ieșit dulceață.”

¹⁵ Trei zile, n-au putut dezlega ghicitoarea. În ziua a șaptea, au zis nevastei lui Samson: „Înduplecă pe bărbatul tău să ne dezlege ghicitoarea; altfel, te vom arde, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ați adunat aici ca să ne jefuiți, nu-i așa?”

¹⁶ Nevasta lui Samson plângea lângă el și zicea: „Tu n-ai decât ură pentru mine și nu mă iubești; ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, și nu mi-ai dezlegat-o!” Și el i-a răspuns: „N-am dezlegat-o nici tatălui meu, nici mamei mele: să ți-o dezleg ție?”

¹⁷ Ea a plâns lângă el tot timpul celor șapte zile cât a ținut ospățul; și în ziua a șaptea, i-a dezlegat-o, căci îl necăjea. Și ea a dat copiilor poporului ei dezlegarea ghicitorii.

¹⁸ Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: „Ce este mai dulce decât mierea și ce este mai tare decât leul?” Și el le-a zis: „Dacă n-ați fi arat cu juncana mea, nu mi-ați fi dezlegat ghicitoarea.”

¹⁹ Duhul Domnului a venit peste el, și s-a coborât la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le-a luat hainele și a dat hainele de schimb celor ce dezlegaseră ghicitoarea. Era aprins de mânie și s-a suit la casa tatălui său.

²⁰ Nevasta sa a fost dată unuia din tovarășii lui, cu care era prieten el.

Judecătorii 16:1,4,16,17

¹ Samson a plecat la Gaza; acolo a văzut o curvă și a intrat la ea.

⁴ După aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila.

¹⁶ Fiindcă ea îl necăjea și-l chinuia în fiecare zi cu stăruințele ei, sufletul i s-a umplut de o neliniște de moarte,

¹⁷ și-a deschis toată inima față de ea și i-a zis: „Briciul n-a trecut peste capul meu, pentru că sunt închinat Domnului din pântecel meu. Dacă aș fi ras, puterea m-ar părăsi, aș slăbi și aș fi ca orice alt om.”

Marea luptă este reală și cu toții suntem implicați. Bătălia cosmică începută în cer se desfășoară și în propria noastră viață. Satana știe că trebuie să-și folosească toate armele, mai ales în prezent, înainte de revenirea Domnului Isus, pentru a ne împiedica să avem o relație strânsă cu Dumnezeu. Poate că ai fost distras de ceva ce în sine nu este neapărat greșit, dar care consumă atât de mult timp și energie încât nu mai rămâne aproape nimic pentru Dumnezeu. Poate că este vorba de muncă, de rețele de socializare, de cumpărături, de sport sau mâncare. Când ne uităm sincer la viața noastră, vom observa cum consumul excesiv și dezechilibrul în privința acestor lucruri pot lăsa prea puțin timp pentru Dumnezeu și pentru ceilalți. Dușmanul cunoaște fiecare dintre slăbiciunile noastre și lucrurile care ne distrag de la timpul petrecut cu Dumnezeu. Să nu uităm să-L căutăm pe Dumnezeu (Matei 6:33) înainte de a ne începe ziua și a da piept cu tot ceea ce s-ar putea întâmpla în ziua respectivă!

Domnul Isus ne înțelege starea, dar ne mustră apatia (Apocalipsa 3:14-22). Deși este Dumnezeu, a fost și om și S-a simțit obosit, la fel ca noi (Ioan 4:6). A cunoscut presiunile vieții, ca și noi, dar le-a înfruntat retrăgându-Se în singurătate pentru a Se ruga Tatălui Său (Luca 5:16; 6:12; Marcu 1:35; Matei 14:23). Știa că petrecerea timpului cu Tatăl Său era cel mai bun lucru de făcut pentru a-Și recăpăta puterea de a învinge ispitele. Este cea mai sigură și eficientă cale și pentru noi.

Samson a căzut pentru că a crezut că este puternic. S-a bazat pe propria putere pentru a înfrânge ispitele. În fiecare zi, fiecare dintre noi se luptă cu păcatul, în timp ce dușmanul sufletelor încearcă să slăbească și să distrugă relația noastră cu Dumnezeu. El ne cunoaște slăbiciunile și le ia în vizor pentru a ne afecta relația cu Dumnezeu și a ne provoca vinovăție și o senzație de nevrednicie, toate acestea favorizând îndepărtarea de Dumnezeu. Diavolul acționează pentru a ne schimba gândirea, intențiile și acțiunile. Dar nu uita: credința noastră ne va ajuta să rămânem în picioare, iar credința vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu!

Care sunt luptele pe care le duci în prezent? Cum te poate ajuta Cuvântul lui Dumnezeu chiar acum?

Fortărețe în relația cu Dumnezeu

Există multe mesaje în Biblie despre relația noastră cu Dumnezeu și despre barierele din calea creșterii în Hristos. Iată câteva dintre cuvintele lui Pavel și ale Domnului Isus:

„Astfel dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă” (1 Corinteni 10:12)! La fel ca în cazul lui Samson, încrederea în sine te va doborî.

„Nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii [...] pentru ca să fie slăviți de oameni” (Matei 6:2)! Nu mai spune tuturor cât de bun ești! Fii smerit, așa cum Domnul Isus a fost smerit!

„Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui. Dacă, deci, ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine” (Matei 5:28,29)! Fă orice ca să îndepărtezi pofta din inima ta, pentru că aceasta este o barieră în relația ta cu Dumnezeu!

„Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați” (Matei 7:1,2)! Nu mai fi atât de critic cu alții și nu îi mai judeca! Dumnezeu este Judecătorul, așa că lasă-L pe El să facă lucrul acesta (1 Corinteni 4:5)!

„Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc” (Matei 5:44)! Nu-ți mai urî inamicii! Când ai sentimente negative față de cei care te tratează rău, imediat apare o barieră în relația ta cu Dumnezeu. În schimb, începe să te rogi pentru criticii tăi și vezi cum acest lucru schimbă nu doar umblarea ta cu Dumnezeu, ci și relația ta cu ceilalți!

„Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății” (Matei 5:22). Poate că ai încercat să-ți motivezi obiceiul de a țipa la cei apropiați. Cum îți afectează mânia relația cu Dumnezeu, ca să nu mai vorbim de relația cu cei pe care ești supărat? Acestea sunt doar câteva domenii care ne fac să ne poticnim.

2. Domnul Isus ne-a spus ce ar trebui să facem când mâinile, picioarele și ochii noștri ne fac să păcătuim. Ce ne avertizează El în Marcu 9:42-48?

Marcu 9:42-48

⁴² Dar, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gât o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare.

⁴³ Dacă mâna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decât să ai două mâini, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,

⁴⁴ unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

⁴⁵ Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât să ai două picioare, și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,

⁴⁶ unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

⁴⁷ Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu numai cu un ochi, decât să ai doi ochi, și să fii aruncat în focul gheenei,

⁴⁸ unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

Să-ți tai mâna sau piciorul sau să-ți scoți ochiul pentru că te face să păcătuiești este un lucru extrem. Așa se și vrea – ca să arate cu cât de multă seriozitate tratează Isus păcatul și impactul lui asupra vieții noastre. Tu cât de în serios îl iei?

Legea

3. Cum i-ai defini și descrie unui necreștin păcatul? Cum descrie Biblia păcatul în Romani 3:20 și 1 Ioan 3:4?

Romani 3:20

²⁰ Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

1 Ioan 3:4

⁴ Oricine face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.

Păcatul este o călcare a legii lui Dumnezeu (1 Ioan 3:4) și este de asemenea adânc înrădăcinat în natura noastră (Psalmii 51:5; Ieremia 17:9). Așadar legea este cea care scoate la lumină ce este păcatul cu adevărat. Legea este ca atunci când îți pui o pereche de ochelari ca să vezi clar ce este în jurul tău sau ca atunci când folosești o oglindă ca să vezi cum arăți de fapt. Aduce claritate și convingere în viața și caracterul nostru și în același timp ne descoperă caracterul lui Dumnezeu și ce este important pentru El.

Cele Zece Porunci (Exodul 20:3-17) au fost scrise de însuși degetul lui Dumnezeu. Isus Hristos le-a reafirmat importanța: „«Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.» Iată porunca dintâi. Iar a doua este următoarea: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» Nu este altă poruncă mai mare decât acestea” (Marcu 12:30,31). Și a adăugat: „În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii” (Matei 22:40).

Cuvintele adresate de Dumnezeu israeliților la muntele Sinai și nouă astăzi (Evrei 1:1,2) ne transmit că legea are în vedere relațiile. Dumnezeu ne-a dat legea ca mijloc de protejare a relației cu El și cu alții. Dar Satana a denaturat frumusețea legii lui Dumnezeu, așa încât unii o văd ca pe o povară. Adesea legalismul, nu dragostea și libertatea,

este asociat cu legea, deși Biblia ne spune: „Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele” (1 Ioan 5:3).

- 1) Pe o scară de la 1 la 5, cât de prețios este pentru mine Cuvântul cel viu (și legea, ca parte a lui)?*
- 2) Gândul la legea lui Dumnezeu mă limitează sau mă întărește? Cum pot înțelege mai bine legea, în cazul în care simt că mă limitează?*
- 3) Ce s-ar întâmpla dacă legea lui Dumnezeu, care are în vedere dragostea față de El și față de semenii, ar fi adusă în centrul vieții mele, al familiei mele și al bisericii mele? Ce s-ar putea schimba în viața mea și în relațiile mele?*

Legea și Evanghelia

4. Ce a spus Domnul Isus despre lege în Matei 5:17,18?

Matei 5:17,18

¹⁷ Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

¹⁸ Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.

Așa cum limitele impuse de părinți copilului lor arată ce anume prețuiesc aceștia, legea lui Dumnezeu ne vorbește despre caracterul Lui și despre ce este important pentru El. Dumnezeu ne-a dat legea pentru a ne proteja relația cu El și cu alții, știind că legea Sa va ghida fiecare aspect al vieții noastre pe măsură ce creștem în El. La urma urmei, există cineva care să nu fi suferit consecințele groaznice a ceea ce păcatul – o călcare a legii – ne-a făcut fiecăruia dintre noi?

Dragostea pentru Domnul Isus se află chiar în centrul legii. El a spus: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15). Atunci când Îl iubim cu adevărat pe Isus, vom simți în mod firesc dorința de a păzi legea Sa. Când vedem clar legea Sa, vom simți îndemnul să-L iubim și mai mult. Și, chiar mai important, cea mai bună cale de a cultiva dragostea noastră pentru Dumnezeu este să păstrăm mereu în fața ochilor imaginea crucii și a morții înlocuitoare a lui Hristos pentru noi.

De aceea Evanghelia merge mână în mână cu legea. Oricât de mult am crede în lege și în importanța păzirii ei, trebuie să ne amintim întotdeauna că, în ceea ce privește statutul nostru legal înaintea lui Dumnezeu, legea doar condamnă. Legea nu iartă niciodată, nu îndreptățește niciodată și nu ispășește niciodată. Dimpotrivă, ea arată de ce avem nevoie să fim iertați, de ce avem nevoie să fim îndreptățiți și de ce avem nevoie de ispășire. De aceea, alături de lege, fiind chiar fundamentală pentru înțelegerea noastră a legii, stă Evanghelia, moartea

lui Hristos în locul nostru, care face pentru noi ceea ce legea nu poate face niciodată: ne îndreptățește înaintea lui Dumnezeu.

5. Ce învățături găsim în Romani 3:28; 4:13-16; Galateni 2:16; 3:13; Filipeni 3:9 care ne pot ajuta să nu devenim legalişti, deşi credem în păzirea legii?

Romani 3:28

²⁸ Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.

Romani 4:13-16

¹³ În adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri care se capătă prin credință.

¹⁴ Căci, dacă moștenitorii sunt cei ce se țin de Lege, credința este zadarnică, și făgăduința este nimicită;

¹⁵ pentru că Legea aduce mânie; și unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege.

¹⁶ De aceea moștenitorii sunt cei ce se fac prin credință, pentru ca să fie prin har, și pentru ca făgăduința să fie chezășuită pentru toată sămânța lui Avraam: nu numai pentru sămânța aceea care este sub Lege, ci și pentru sămânța aceea care are credința lui Avraam, tatăl nostru al tuturor

Galateni 2:16

¹⁶ Totuși, fiindcă știm că omul nu este socotit neprihănit prin faptele Legii, ci numai prin credința în Isus Hristos, am crezut și noi în Hristos Isus, ca să fim socotiți neprihăniți prin credința în Hristos, iar nu prin faptele Legii; pentru că nimeni nu va fi socotit neprihănit prin faptele Legii.

Galateni 3:13

¹³ Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi – fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn”

Filipeni 3:9

⁹ și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credință.

A cunoaște și a face

În Predica de pe Munte, Domnul Isus vorbește mult despre relația cu El și cu semenii. Spre finalul mesajului, El spune un lucru foarte tulburător: „Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri” (Matei 7:21). Domnul explică faptul că unii Îi vor rosti numele și vor cunoaște lucruri despre El, fără însă a-L cunoaște pe El. Bineînțeles, este important să căutăm să cunoaștem, iar Biblia ne spune că poporul lui Dumnezeu ar putea fi nimicuit din cauza lipsei de cunoaștere a lui Dumnezeu și pentru că a respins cunoașterea Lui (Osea 4:1,6,10). Nu ar trebui să subestimăm niciodată importanța adevărului biblic veșnic. Dar, dacă nu ne schimbă și nu ne adâncește angajamentul și umblarea cu Dumnezeu, această cunoaștere nu are nicio valoare.

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3). Isus a afirmat că pentru a intra în cer este nevoie să faci voia lui Dumnezeu și în final să-L cunoști pe Dumnezeu – pentru că nu putem face voia Lui fără să-L cunoaștem. Acesta este factorul decisiv și o așteptare cât se poate de firească. Dacă copilul tău spune că te iubește și de obicei face ce îi ceri, acțiunile lui arată profunzimea iubirii și respectului față de tine. Tot la fel, când Îl iubim pe Dumnezeu, vom dori să facem voia Lui, pentru că știm că nu există nimic mai bun pentru noi de făcut. Răspunsul nostru față de El și, în cele din urmă, ascultarea noastră de El ca rod al dragostei noastre arată adevărata natură a relației noastre cu El.

6. Domnul Isus încheie Predica de pe Munte adresându-le ascultătorilor Săi o ultimă provocare tulburătoare. Care a fost aceasta? Citește Matei 7:24-29!

Matei 7:24-29

²⁴ De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face îl voi asemăna cu un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă.

²⁵ A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în

casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă.

²⁶ Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip.

²⁷ A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea; ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare.”

²⁸ După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, noroadele au rămas uimite de învățătura Lui;

²⁹ căci El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.

Când auzim cu adevărat mesajele lui Isus, nu putem să nu fim provocați și schimbați. Dar, mai întâi de toate, urechile noastre trebuie să fie deschise și inima, receptivă pentru ca planul lui Dumnezeu pentru o relație apropiată cu El să fie întipărit în sufletul nostru, la fiecare răsuflare. Viața noastră poate fi zidită pe Stâncă și pe planul desăvârșit al lui Dumnezeu pentru noi.

Acest plan pentru o relație apropiată nu este un secret. Îl găsim în paginile Cuvântului inspirat al lui Dumnezeu, iar El îl oferă fiecărei persoane. Este alegerea personală a fiecăruia de a-l primi prin credință, de a cere neprihănirea desăvârșită a lui Hristos și apoi de a trăi în acea neprihănire.

Un gând de încheiere

Nu ar trebui să ne mire faptul că subiectul legii poate fi atât de denaturat și de greșit înțeles, având în vedere că atacul suprem al lui Satana împotriva lui Dumnezeu a vizat legea Sa. Unii din vremea lui Isus au crezut că El a venit să desființeze legea, dar adevărul era cu totul altul. Isus a adus lumină asupra legii și asupra frumosului caracter al lui Dumnezeu și a venit să o împlinească (Matei 5:17,18), pentru a ne arăta cum este Dumnezeu. „Tocmai respectul față de legea lui Dumnezeu i-a dat lui Israel putere în timpul domniei lui David și în anii de început ai lui Solomon; prin credința în Cuvântul cel viu a fost făcută reforma în zilele lui Ilie și ale lui Iosia. Și la aceleași Scripturi ale adevărului, cea mai bogată moștenire a lui Israel, a apelat Ieremia în eforturile lui pentru reformă” (Ellen G. White, Patriarhi și profeți, p. 465, 466).

De reținut: Viața noastră este contaminată de păcat, ceea ce ne desparte de Dumnezeu. Totuși Dumnezeu ne cheamă să-L cunoaștem și să-L iubim cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot cugetul și cu toată puterea. Când facem lucrul acesta, în mod firesc vom avea mai multă dragoste și pentru ceilalți. O astfel de iubire pentru Dumnezeu și pentru semenii este cuprinsă în legea lui Dumnezeu, dată pentru a proteja și păstra relația noastră cu El și cu cei din jur. Legea lui Dumnezeu este o frumoasă reflexie a caracterului Său, iar atunci când Îi înțelegem legea, relația noastră cu El devine mai puternică.

Zilnic: 2 Cronici 29 – 35; Ellen G. White, *Dietă și hrană*, cap. 15 (integral)

1. De ce a fost mânia Domnului peste Iuda și i-a făcut de groază?
2. Cum au reacționat cei din Efraim și Manase la vestea alergătorilor?
3. De ce slujitorii lui Sanherib au strigat cu glas tare în limba evreiască?
4. Când s-a găsit cartea Legii Domnului?
5. **Ce trebuie să cultive membrii fiecărei comunități și de ce?**